

Vellam inquit ut sapius Lombardus Cabard hoc de
 re differendū eruditis plene sententiam hanc ac opinionem
 loquens, qui Verba illud Italiae Romanae sapientiam
 pedicare ostendunt: quae nigra ē per culpam, nigra
 per aetatem, nigra per vitium, nigra per laetum, nigra
 per delictum nigra per Christum. Quides quid Nigra
 Ambrosius appellat, quod sil: culpa, et vitio, et aetate,
 libe obnoxia ē? Si quod eandem et de Virgine
 Matre dictū ee velis, nō dispensis, Verū non in
 fuisse et locutione, liberali, sed biopolonice ipsum
 intelligenda ee variis ob causis honoris. Nam unior
 sensu redomant ipsius Virginitis honoris simi co-
 pili, Magni inftar Maneris mundatib; relicti, quos
 Aurū, nō Vulcanū emulari, bestes oculat; aet officiant.
 Dum nonne eodē pulchra et Luna vocatur? de
 Luna rubro potius, quā nigro colore affectata, nemo
 ē, qui ignotus. Dum nonne hoi ipsa flos campi,
 ac speciosa in campis appellatur? de flos Nigri
 quere, quem florem, aut aliud quidcūq; Nigra
 conspexeritis? Sic probe, oēs reliq; campos, Alve
 Adonidasi hōrib; oēs, in quib; nihil quod flora
 in hac Pectore produxit, nō luxuriare videtis, hac
 oia, inquit, nō animo felis, sed et pedib; percurrere,
 nulla, prope, rosa, nulla flora, nullam florā
 nigra, propter solos habes, reperietis, quae sub id